Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12.04.1995, sp. zn. 9 To 118/95, ECLI:CZ:KSHK:1995:9.TO.118.1995.1

Číslo: 5/1996

Právní věta: Neoprávněné poskytování služeb nebo provozování výrobního nebo jiného výdělečného podnikání, které má povahu drobného živnostenského podnikání, jímž pachatel dosahuje příjmy srovnatelné s příjmy z pracovního poměru s běžným výdělkem, se děje ve větším rozsahu ve smyslu ustanovení § 118 odst. 1 tr. zák., jen když je vykonáváno po dobu nejméně šesti měsíců.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 12.04.1995

Spisová značka: 9 To 118/95

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Neoprávněné podnikání

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové zrušil k odvolání obžalovaného rozsudek Okresního soudu v Náchodě ze dne 14. 3. 1995 sp. zn. 3 T 16/95 v celém rozsahu a rozhodl tak, že obžalovaného zprostil podle § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný L. Č. uznán vinným trestným činem neoprávněného podnikání podle § 118 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zák., jehož se podle rozsudku okresního soudu dopustil tím, že v době od konce ledna 1993 do 24. 3. 1993 podnikal bez oprávnění na úseku pohostinské činnosti, kterou provozoval v restauraci ve Vysokově, okr. Náchod, kde zaměstnával D. M., M. M. a M. Č., a za tuto dobu obrat v restauraci činil nejméně 120 880,50 Kč. Za tento trestný čin mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný včas odvolání, a to do všech výroků. Namítá, že v posuzovaném případě nebyly naplněny všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, jímž byl uznán vinným. Toto jednání nevykazuje ani takovou společenskou nebezpečnost, aby muselo být posouzeno jako trestný čin. V této souvislosti k doplnění odvolání poukázal obžalovaný před odvolacím soudem na krátkou dobu provozování předmětné pohostinské činnosti a na to, že ani vůči

zaměstnancům restaurace si, pokud jde o potřebné náležitosti zakládající pracovní poměr, nepočínal tak, aby z toho bylo zřejmé, že v neoprávněném podnikání hodlá pokračovat. Očekával totiž vyřízení všech nezbytných formalit pro zahájení řádné podnikatelské činnosti a po zjištění, že ke splnění zákonných předpokladů k podnikatelské činnosti nedojde, od dalšího podnikatelského jednání upustil. Navrhuje proto napadený rozsudek zrušit a zvážit postoupení věci jako přestupku příslušnému orgánu k projednání.

Odvolací soud přezkoumal ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. napadený rozsudek i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:

Skutková zjištění okresního soudu učiněná na podkladě řádně provedených důkazů jsou správná a úplná, prokázaní svědeckými výpověďmi zaměstnanců uvedené pohostinské provozovny, jakož i doznáním obžalovaného a listinnými důkazy založenými ve spise, na které je v odůvodnění rozsudku poukazováno. Obžalovaný rovněž nepopíral, že si stíhaným způsobem v kritické době počínal a v pohostinské provozovně ve Vysokově, okr. Náchod, podnikal, resp. ji provozoval bez potřebného oprávnění.

Podle § 118 odst. 1 tr. zák. se trestného činu neoprávněného podnikání dopustí ten, kdo neoprávněně ve větším rozsahu poskytuje služby nebo provozuje výrobní nebo jiné výdělečné podnikání. Ve smyslu § 118 odst. 2 písm. a) tr. zák. je pak trestně odpovědný takový pachatel, který k uvedené činnosti používá jiného jako pracovní síly.

Dokazováním bylo prokázáno, že v kritické době obžalovaný posuzovanou pohostinskou činnost neoprávněně provozoval bez patřičného povolení, a to živnostenského oprávnění, potřebného k provozování této činnosti. Z výpovědi obžalovaného a výpovědí zaměstnanců provozovny bylo zjištěno, že pohostinská činnost v restauraci ve Vysokově byla provozována od 4. 2. 1993 do 24. 3. 1993. Při hodnocení, zda byl naplněn zákonný znak uvedené skutkové podstaty provozování takové činnosti „ve větším rozsahu“, se však soud prvního stupně konkrétními okolnostmi posuzovaného jednání obžalovaného nezabýval. Nezkoumal, zda tento zákonný znak je v případě obžalovaného naplněn, když hodnocená činnost byla neoprávněně provozována podle výpovědi svědků necelé dva měsíce, a to vždy pět dnů v týdnu. Obrat restaurace činil za tuto dobu 120 000 Kč, takže příjem obžalovaného po odečtení nákladů nijak nevybočoval z výše příjmů dosahovaných v takovém oboru u pracovníků v pracovním poměru. Šlo tedy o podnikání, které mělo povahu drobné živnostenské činnosti.

Podle názoru odvolacího soudu není v posuzovaném případě za uvedených okolností neoprávněného podnikání naplněn znak „ve větším rozsahu“ požadovaný ustanovením § 118 odst. 1 tr. zák. Neoprávněné poskytování služeb nebo provozování výrobního nebo jiného výdělečného podnikání, které má povahu drobného živnostenského podnikání, jímž pachatel dosahuje příjmy srovnatelné s příjmy z pracovního poměru s běžným výdělkem, se děje ve větším rozsahu ve smyslu ustanovení § 118 odst. 1 tr. zák., jen když je vykonáváno po dobu nejméně šesti měsíců.

Jednání obžalovaného, které je předmětem obžaloby, proto nelze hodnotit jako trestný čin neoprávněného podnikání podle § 118 odst. 1 tr. zák. Šlo pouze o přestupek podle § 24 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jehož projednání je však vzhledem k promlčení vyloučeno.

Protože odvolací soud shledal, že stíhaným skutkem obžalovaného nedošlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu neoprávněného podnikání, že tímto jednáním nebyla naplněna ani skutková podstata jiného trestného činu a že skutek nelze již projednat ani jako přestupek, nezbylo, než po zrušení napadeného rozsudku obžalovaného ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) tr. ř. obžaloby státního zástupce pro žalovaný skutek zprostit. ?